

Gl' Israeliti in Egitto, affranti dalla dura schiavitù, che trasportan materiali per fabbricare le piramidi.

Fummo schiavi di Faraone in Egitto, e l'Eterno Iddio nostro ce ne liberò con mano possente e con braccio disteso. Che se Iddio santo e benedetto non avesse tratto i nostri antenati dall'Egitto, noi stessi, i nostri figli, ed i figli de' nostri figli schiavi saremmo ai Faraoni d'Egitto. Ond'è che qualora pur fossimo tutti sapienti, tutti eruditi, tutti avanzati in età, tutti approfonditi nella conoscenza della Legge, cionondimeno ci correrebbe obbligo di ragionare (in questa sera) dell'uscita d'Egitto, e chi più si diffonde nella narrazione dell'uscita d'Egitto, è maggiormente lodevole.

Avvenne che Rabbi Eliezer, Rabbi Josuè, Rabbi Eleazar figlio d'Azaria, Rabbi Akibà e Rabbi Tarfon eran raccolti a mensa in Benè Berak, e sì a lungo protrassero i loro ragionamenti intorno alla liberazione dall'Egitto, che, sopravvenuti i loro alunni, li resero avvertiti: esser giunta oramai l'ora prescritta per la recitazione del *Scemà* del mattino.

Rabbi Eleazar figlio di Azarià disse: Io son già presso a' settant'anni e non ebbi la soddisfazione che fosse provato dal testo il dovere di ragionare di notte dell'uscita d'Egitto, sino a che Ben Zomà vi trovò un appoggio nel testo che dice: « Affinchè tu rammenti il

עבדים היינו לפרעה במצרים. ויציאנו יי
אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נמוכה.
ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את
אבותינו ממצרים הרי אנו ובנינו ובני
בנינו משעבדים היינו (לפרעה) במצרים. ואפילו
כלנו חכמים. כלנו נבונים. כלנו זקנים.
כלנו יודעים את התורה. מצוה עלינו לספר
ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת
מצרים הרי זה משבח:

מעשה ברבי אלעזר ורבי יהושע ורבי
אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון
שהיו מסבין בבני ברק. והיו מספרים ביציאת
מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם
ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע
של שחרית:

אמר רבי אלעזר בן עזריה. הרי אני בן
שבעים שנה. ולא זכיתי שתאמר יציאת
מצרים בלילותי. עד שדרשה בן זומא
שנאמר למען תזכר אתיוס צאתך מארץ